

Éjféli Lány

Ossian

A színpad vaksötét
Olyan csendes, olyan árva most a nézőtér
Egy koncert ami elmúlt, ami véget ért
Csak a szívekben él

Törött dobverő,
Cigarettafüstben úszó, kopott öltöző
Egy magányos gitár, néhány papírpohár
Elment mindenki már

A csendet hallgatom
Fejem zúg, benne égnek elmúlt dallamok
Mélyen legbelül, még várok,
De biztos nem jön ma már

Éjféli Lány
Sok sok éve annak, hogy várok rá
Kerestem őt
Üres csendben, hazug szavak mögött
Éjféli Lány
Tudom, hogy egyszer eljön és rám talál
Perzselő láng, a Remény mindig ég tovább

Csak Ő érti meg, örült álmaim
Sosem nyugvó szívemet
Lázban égő lelkemet, az életemet
Várom amíg lehet

Éjféli Lány
Sok sok éve annak, hogy várok rá
Kerestem őt
Üres csendben, hazug szavak mögött
Éjféli Lány
Tudom, hogy egyszer eljön és rám talál
Perzselő láng, a Remény mindig ég tovább

Éjféli Lány
Sok sok éve annak, hogy várok rá
Kerestem őt
Üres csendben, hazug szavak mögött
Éjféli Lány
Tudom, hogy egyszer eljön és rám talál
Perzselő láng, a Remény mindig ég tovább